

INDEX

TRACTATUUM, DISPUTATIONUM ET LECTIONUM

HUJUS VOLUMINIS.

TRACTATUS PRIMUS.

DE FIDE THEOLOGICA.

DISPUTATIO I.

DE OBJECTO HUIUS TRACTATUS ET VARIIS ACCEPTIIONIBUS FIDEI.

- SECT. I. Quibus modis proprie et catholice fides usurpetur. 8
SECT. II. Quae supernaturalis fides sit proprium obiectum huius tractatus, etc. 12

DISPUTATIO II.

DE OBJECTO SEU SUBJECTO MATERIALI FIDEI.

- SECT. I. An Deus sub ratione Deitatis, sit obiectum principale fidei. 14
SECT. II. An Deus sit adaequatum obiectum materiale fidei. 17
SECT. III. An obiectum quod immediate creditur per fidem sit complexum, et quoduplex. 20
SECT. IV. An inter obiecta fidei seu veritates credendas sit ordo. 21
SECT. V. An materia fidei convenienter tradatur in Symbolo. 27
SECT. VI. An materia fidei tempore creverit, an diminuta fuerit. 31

DISPUTATIO III.

DE OBJECTO FORMALI FIDEI, ET QUOMODO AD ILLUD FIAT ULTIMA RESOLUTIO.

- SECT. I. An Deus vel ejus auctoritas, an humana ratio sit obiectum formale fidei. 38
SECT. II. An Deus, ut revelatione constituit obiectum credibile, sit formale obiectum fidei. 41
SECT. III. An Deus sit, non solum ut revelans, sed etiam ut auxilium seu lumen fidei infundens, obiectum formale fidei. 45
SECT. IV. An Deus, ut prima veritas, sit obiectum formale fidei. 52
SECT. V. An de ratione primae veritatis sit non posse fallere aut mentiri, et hoc requiratur ad obiectum formale fidei. 55
SECT. VI. An prima veritas naturaliter cognita, an potius supernaturaliter, sit obiectum formale fidei. 62
SECT. VII. An inevidentia rerum revelatarum sit de ratione obiecti fidei. 67

SECT. VIII. An inevidentia Dei revelantis sit de ratione obiecti fidei. 68

SECT. IX. An non visum vel non scitum sit conditio necessaria ad obiectum formale fidei. 79

SECT. X. An privata revelatio spectet ad obiectum formale fidei, et consequenter an auctoritas Ecclesiae pertineat ad hoc obiectum formale, et quomodo in illam resolvatur fides. 90

SECT. XI. An revelatio mediata sufficiat ad obiectum formale fidei, ubi de distinctione formali inter obiectum fidei et theologiae. 95

SECT. XII. An revelatio divina humanitus credita sufficiat ad obiectum formale fidei. 101

SECT. XIII. An revelatio falso putata sufficiat ad credendum fide infusa. 107

DISPUTATIO IV.

DE PROPOSITIONE OBJECTI FIDEI SUFFICIENTE, ET NECESSARIA AD CREDENDUM.

SECT. I. An ad credendum requiratur propositio facta singulis a Deo immediate. 111

SECT. II. Quae obiecti propositio requiratur ad credendum christiane. 115

SECT. III. An christianae fidei mysteria sint evidenter credibilia. 119

SECT. IV. De comparatione fidei christianae ad alias sectas in credibilitate. 125

SECT. V. Quomodo possit fidei credibilitas ad usum applicari. 132

SECT. VI. An evidentia credibilitatis ex lumine fidei oriatur. 135

DISPUTATIO V.

DE REGULIS QUIBUS FIDEI OBJECTUM INFALLIBILITER PROPOSITUR.

SECT. I. An proxime fidem proponens infallibilis auctoritatis aut veritatis esse debeat. 138

SECT. II. An in Ecclesia requiratur aliqua infallibilis regula fidei. 139

SECT. III. An sacra Scriptura sit infallibilis regula fidei. 142

SECT. IV. An traditio non scripta sit infallibilis regula fidei. 148

INDEX.

IX

SECT. V. An requiratur regula fidei animata, et veram doctrinam discernens. 152

SECT. VI. An Ecclesia universalis sit infallibilis in credendo, ac proinde certa regula fidei. 154

SECT. VII. An legitimum Concilium sit certa regula fidei. 157

SECT. VIII. An Papa sine Concilio sit certa regula fidei. 161

DISPUTATIO VI.

DE ACTU FIDEI.

SECT. I. An fides sit actus intellectus, et quomodo definitur. 165

SECT. II. An recte definitur fides sperandarum substantia rerum, etc. 168

SECT. III. Quoduplex sit actus fidei. 170

SECT. IV. An assensus fidei sit discursivus. 174

SECT. V. Qualis sit, et quarum proprietatum actus fidei. 178

SECT. VI. An actus fidei sit ab actu voluntatis, ac adeo an sit liber, voluntarius et moralis. 183

SECT. VII. De actu volendi credere, et de ejus moralibus affectionibus. 185

SECT. VIII. An iudicium praeivum ad voluntatem credendi sit supernaturale, vel quale sit. 191

SECT. IX. In quibus personis et ex quibus causis actus fidei dari possit. 197

SECT. X. Quos effectus habeat actus fidei. 201

DISPUTATIO VII.

DE VIRTUTE FIDEI QUANTUM AD HABITUS EJUS.

SECT. I. Utrum fides ponat aliquem habitum in voluntate, et qualem. 203

SECT. II. An fides requirat habitum in voluntate, et qualem. 207

SECT. III. An per omne mortale amittatur habitus fidei, etc. 211

SECT. IV. An per haeresim vel infidelitatem quamlibet amittatur habitus fidei. 214

SECT. V. Quomodo post mortem amittatur fides, et in quibus subjectis maneat. 218

DISPUTATIO VIII.

DE DISTINCTIONE FIDEI AB OMNIBUS DONIS ET GRATIIS INTELLECTUALIBUS QUAE FIDEI SERVIUNT, ET PRAECIPUE A PROPHETIA.

SECT. I. An fides miraculorum sit eadem cum fide catholica. 220

SECT. II. Quomodo fides Theologica differat a fide gratia gratis data, etc. 222

SECT. III. Quid sit obiectum prophetiae gratiae gratis datae, et quae sit huius nominis ratio? 226

SECT. IV. Quis et qualis sit actus prophetiae. 230

SECT. V. Utrum actus prophetiae sit evidens, et quomodo ab actu fidei distinguatur. 234

SECT. VI. Utrum sit aliquis habitus prophetiae, et qualis sit. 237

SECT. VII. De causis et effectibus prophetiae. 241

SECT. VIII. De distinctione prophetiae et variis modis ejus. 242

DISPUTATIO IX.

DE ECCLESIA.

SECT. I. An sit et quid sit Ecclesia, et ex quibus partibus constet. 244

SECT. II. Quando inceperit Ecclesia. 253

SECT. III. An postquam Ecclesia haec incepit, semper duraverit, et usque ad finem saeculi duratura sit. 255

SECT. IV. An Ecclesia perseveret semper una numero, an specie tantum. 259

SECT. V. An unitas Ecclesiae ex membris diversa numerata et facultates habentibus consurgat. 260

SECT. VI. An Ecclesiae unitas unum etiam visibile caput in terris requirat. 262

SECT. VII. An Ecclesia sancta, apostolica sit et catholica. 270

SECT. VIII. An vera Ecclesia Christi visibilis sit. 272

SECT. IX. An certa et divina fide constare possit hanc numero et individuo esse veram Ecclesiam. 275

DISPUTATIO X.

DE SUMMO PONTIFICE.

SECT. I. An Christus Dominus universalem Ecclesiae curam Petro concesserit, et an fuerit in terris primus Vicarius Christi, etc. 280

SECT. II. An illa potestas et universalis Ecclesiae pastoris dignitas, quae in Petro fuit, in Episcopo Romano per continuam successionem permanserit, usque ad eum qui nunc cathedram Ecclesiae tenet. 291

SECT. III. An Episcopus Romanus jure divino ex Christi Domini institutione sit universalis totius Ecclesiae Pontifex. 303

SECT. IV. An et quomodo summus Pontifex ab hominibus elegeri debeat. 307

SECT. V. An certa fide constare possit, hunc hominem esse verum Pontificem et Ecclesiae caput. 312

SECT. VI. An Papa, semel existens Papa, necessario, dum vivit, sit Papa, vel possit aliqua ratione a dignitate cadere. 315

DISPUTATIO XI.

DE CONCILIIS.

SECT. I. An ad Concilia generalia debeant soli Episcopi convenire. 323

SECT. II. An, ut concilium generale sit, oporteat omnes Ecclesiae episcopos, etiam Romanum, ad illud vocari et convenire. 328

SECT. III. Ad quem spectet Concilium generale congregare, atque in illo praesidere et illud confirmare. 329

DISPUTATIO XII.

DE NECESSITATE FIDEI QUATENUS EST MEDIUM AD SALUTEM.

SECT. I. An fides sit medium necessarium ad salutem. 336

SECT. II. An fides semper sit necessaria in re, an aliquando sufficiat in voto. 339

SECT. III. Quarum rerum fides explicita fuerit necessaria ante adventum Christi. 344

SECT. IV. Quarum rerum fides explicita requiratur post Christi adventum. 350

DISPUTATIO XIII.

DE PRAECEPTO INTERIORIS FIDEI.

SECT. I. An detur praecipuum de actu fidei, et quo jure. 360

SECT. II. An praecipuum credendi sit specialis virtutis fidei vel alterius. 365

SECT. III. Quarum rerum fides fuerit in praecipuo ante legem gratiae. 367

SECT. IV. An fides explicita Symboli requiratur in lege gratiae. 370

SECT. V. Quando et ad quid obliget præceptum fidei.	376
SECT. VI. An obligatio præcepti fidei sit æqualis in omnibus fidelibus.	379

DISPUTATIO XIV.

DE PRÆCEPTO ACTUS EXTERIORIS FIDEL.

SECT. I. An negare fidem sit intrinsece malum.	381
SECT. II. An detur præceptum confitendi fidem, et quando obliget.	385
SECT. II. An occultare fidem sit prohibitum, aut permissum, aut interdum necessarium.	387
SECT. IV. An liceat occultare fidem, falsam religionem simulando.	391
SECT. V. An liceat occultare fidem, ulendo vestibus aut rebus infidelium propriis.	394
SECT. VI. An incurratur ipso jure pœna aliqua propter peccatum contra externam tantum fidei confessionem.	398

DISPUTATIO XV.

DE PECCATIS FIDELIUM CONTRA PRÆCEPTUM INTERNUM FIDEL.

SECT. I. Quibus modis peccetur contra hoc præceptum per omissionem, specialiter de ignorantia.	400
SECT. II. An possit fidelis violare hoc præceptum per omissionem.	403

DISPUTATIO XVI.

DE INFIDELITATE.

SECT. I. Qualis sit et quomodo generatim committatur infidelitas.	405
SECT. II. De infidelitatis gravitate.	409
SECT. III. An infidelitas sit in intellectu, an in voluntate.	412
SECT. IV. An infidelitas recte dividatur in paganismum, judaismum, et hæresim.	414
SECT. V. An apostasia sit species, an circumstantia infidelitatis, et qualis.	426

DISPUTATIO XVII.

DE INFIDELIBUS NON APOSTATIS QUOAD EORUM PECCATA.

SECT. I. Utrum in his infidelibus possit carentia fidei ab infidelitatis peccato excusari.	423
SECT. II. An infidelitas negativa etiam in materia naturali fidei possit interdum ab omni culpa excusari.	429
SECT. III. An in prædictis infidelibus omnis actio humana sit peccaminosa.	432

DISPUTATIO XVIII.

DE MEDIIS QUIBUS UTI LICET AD CONVERTENDOS VEL COERCENDOS INFIDELES NON APOSTATAS.

SECT. I. An Ecclesia possit, et jus habeat prædicandi ubique Evangelium.	436
SECT. II. An liceat cogere hos infideles ad audiendam fidem.	441
SECT. III. An liceat cogere prædictos infideles ad credendum post sufficientem fidei propositionem.	444
SECT. IV. An cogi possent infideles ad deponendos errores, vel ritus suos fidei vel rationi contrarios.	448
SECT. V. An infideles prædicti privari possint superiori potestate in Christianos vel fideles.	452
SECT. VI. An omnis alia communicatio infidelium prohibita sit, vel prohiberi fidelibus possit.	456

DISPUTATIO XIX.

DE INFIDELIBUS APOSTATIS, SEU HERETICIS, ET IMPRIMIS DE CULPA EORUM, HERESI.

SECT. I. Quid sit hæresis, præsertim quoad nominis etymologiam et significationem.	460
SECT. II. Quot sint gradus damnabilium propositionum, et circa quem illorum hæresis versetur.	462
SECT. III. An sit de ratione hæresis cum pertinacia committi.	471
SECT. IV. An hæresis per judicium erroneum consummetur.	480
SECT. V. De subjecto hæresis, et quid tandem hæresis et hæreticus sit.	485
SECT. VI. An et quale sit peccatum errare circa alias propositiones damnabiles non hæreticas.	490

DISPUTATIO XX.

DE REMEDIIS ECCLESIE CONTRA HERESIS ET HERETICOS.

SECT. I. An liceat disputare cum hæreticis ad illos confutandos, etc.	493
SECT. II. An Ecclesia recte prohibeat hæreticorum libros, et sub qua censura.	499
SECT. III. An coactio hæreticorum ad deponendam hæresim sit conveniens, et cadens in Ecclesie potestatem.	509
SECT. IV. An omnes fideles teneantur hæreticos iudicibus fidei denunciare.	520

DISPUTATIO XXI.

DE POENIS SPIRITUALIBUS HERETICORUM.

SECT. I. An et quo jure hæretici sint ipso facto excommunicati.	531
SECT. II. An omnes hæretici hanc censuram incurrant.	534
SECT. III. An ex vi hujus censuræ teneantur vitare omnem hæreticum.	538
SECT. IV. De reservatione hujus censuræ, deque absolute.	541
SECT. V. De aliis poenis spiritualibus hæresis.	550

DISPUTATIO XXII.

DE TEMPORALI POENA HERETICORUM, QUÆ EST CONFISCATIO.

SECT. I. An confiscatio ipso jure incurratur, atque ante omnem sententiam.	556
SECT. II. An hæreticus ipso facto amittat jus possidendi bona sua, teneaturque in conscientia tradere illa fisco.	561
SECT. III. An hæreticus per accidens occultus ipso facto amittat dominium suorum bonorum.	563
SECT. IV. An hæreticus ante sententiam valide et licite bona sua alienet.	566
SECT. V. Quæ bona hæretici sub confiscatione comprehendantur.	570
SECT. VI. Utrum confiscatio ad supremos etiam principes extendatur.	575

DISPUTATIO XXIII.

DE POENIS CORPORALIBUS HERETICORUM.

SECT. I. An Ecclesia hæreticos supplicio mortis juste puniat.	577
SECT. II. An omnes hæretici secundum leges Ecclesie morte puniantur.	581

DISPUTATIO XXIV.

AD QUOS EXTENDANTUR POENÆ HERETICORUM OB CONJUNCTIONEM CUM ILLIS.

SECT. I. An complices hæreticorum poenis eorum subiciantur, et quinam illi sint.	586
--	-----

SECT. II. An suspecti de hæresi poenas incurrant hæreticorum.	592
SECT. III. An pœna hæreticorum in filios vel nepotes redundent.	594

TRACTATUS SECUNDUS.

DE SPE.

DISPUTATIO I.

SPECULATIVA DE VIRTUTE SPEI CONTINENS SECTIONES OCTO.

SECT. I. Quod sit objectum materiale spei.	598
SECT. II. Utrum formale objectum spei sit bonum sub ratione boni, ejusque actus sit voluntatis, non intellectus, et quomodo a fide distinguatur.	600
SECT. III. Quod bonum, et sub qua ratione sit objectum formale spei, et per quos actus tendat in illud, ac adeo quomodo spes distinguatur a charitate.	602
SECT. IV. An spes eliciat non solum actus tendentes in bonum, sed etiam actum timoris, et alios, quibus malum fugimus.	610

SECT. V. An operari intuitu æternæ retributionis sit actus spei honestus.	616
SECT. VI. In quo gradu perfectionis sit spes.	618
SECT. VII. De ordine generationis spei.	619
SECT. VIII. De duratione, et corruptione spei.	622

DISPUTATIO II.

MORALIS DE SPE CONTINENS SECTIONES TRES.

SECT. I. Quæ mandentur præcepta de spe.	625
SECT. II. An desperatio sit actus spei contrarius, et ejus præcepto prohibitus.	626
SECT. III. An præsumptio sit actus spei contrarius.	629

TRACTATUS TERTIUS.

DE CHARITATE.

DISPUTATIO I.

DE OBJECTO MATERIALI ET FORMALI CHARITATIS.

SECT. I. An Deus sit objectum materiale et adæquatum charitatis.	635
SECT. II. Sub qua ratione formali Deus sit objectum charitatis.	637
SECT. III. Qua ratione proximus ex charitate ametur, atque adeo an sola bonitas increata sit adæquatum objectum charitatis.	638
SECT. IV. An sit aliquis ordo inter res quæ charitati obijciuntur.	641
SECT. V. Utrum hic ordo positus sit consentaneus inclinationi voluntatis.	644

DISPUTATIO II.

DE ACTU CHARITATIS.

SECT. I. Utrum amor Dei et proximi sint actus charitatis.	645
SECT. II. An amor Dei et proximi sint ejusdem speciei, et possint esse unus actus numero.	647
SECT. III. Quales sint actus charitatis, et quis inter eos sit melior.	648

DISPUTATIO III.

DE HABITU CHARITATIS.

SECT. I. Utrum charitas sit creata virtus in voluntate infusa.	650
SECT. II. Utrum charitas sit proprie virtus amicitie.	651

SECT. III. An charitas sit una et eadem in via et in patria.	652
SECT. IV. An aliqua charitas viæ possit esse æqualis charitati patriæ.	654
SECT. V. An sit æqualis habitus amicitie acquisitæ erga Deum vel proximum.	657
SECT. VI. An amicitia humana acquisita sit virtus specialis.	658

DISPUTATIO IV.

DE VIRTUTE MISERICORDIÆ.

SECT. I. Quod sit objectum materiale misericordiæ.	659
SECT. II. Quod sit objectum formale motivum misericordiæ; atque an sit a charitate distincta.	661
SECT. III. In quo gradu perfectionis sit virtus misericordiæ.	662

DISPUTATIO V.

DE PRÆCEPTIS CHARITATIS.

SECT. I. An sit præceptum datum de diligendo Deo super omnia.	664
SECT. II. Ad quid obliget hoc præceptum.	665
SECT. III. Quando obliget hoc præceptum.	666
SECT. IV. An detur præceptum charitatis de proximo diligendo.	668
SECT. V. An hoc præceptum etiam ad inimicos amandum, et peccatores obliget.	669

DISPUTATIO VI.

DE PECCATIS CONTRARIIS HIS PRÆCEPTIS.

SECT. I. An odium Dei sit peccatum omnium maximum.	671
--	-----

SECT. II. *Quale peccatum sit odium proximi.* 672
 SECT. III. *Utrum accidia sit speciale vitium contra charitatem.* 673
 SECT. IV. *An invidia, æmulatio, et nemesis sint vitia contraria dilectioni proximi.* 674

DISPUTATIO VII.

DE PRÆCEPTO ELEEMOSYNÆ.

SECT. I. *An sit præceptum eleemosynæ, et quando obliget.* 676
 SECT. II. *Ex quibus bonis facienda sit eleemosyna, et a quibus fieri debeat.* 679
 SECT. III. *In qua necessitate teneatur homo eleemosynam facere ex omnino superfluis.* 682
 SECT. IV. *An teneamur aliquando eleemosynam facere ex necessariis ad statum, non tamen ad vitam.* 686
 SECT. V. *An cum præceptum eleemosynæ obligat, necesse sit donare, vel satis sit mutuare.* 687
 SECT. VI. *An qui omittit dare eleemosynam cum teneatur, obligetur ad resarcienda damna, quæ inde eveniunt indigenti.* 690

DISPUTATIO VIII.

DE PRÆCEPTO CORRECTIONIS FRATERNÆ.

SECT. I. *Utrum fraterna correctio sit in præcepto.* 692
 SECT. II. *Quenam sit materia hujus præcepti.* 693
 SECT. III. *Quando et cum quibus circumstantiis obliget hoc præceptum.* 695
 SECT. IV. *Quas personas obliget hoc præceptum.* 698
 SECT. V. *Ad quos corrigendos obliget hoc præceptum.* 700
 SECT. VI. *An ordo correctionis fraternæ obliget.* 700

DISPUTATIO IX.

DE ORDINE CIRCA PERSONAS SERVANDO IN PRÆCEPTO CHARITATIS, ET MISERICORDIÆ.

SECT. I. *An in spiritualibus teneatur homo magis sibi, quam alteri providere.* 707
 SECT. II. *An homo debeat proximo potius in spiritualibus subvenire, quam sibi in corporalibus.* 710
 SECT. III. *An in temporalibus teneatur homo sibi potius, quam proximo subvenire.* 712

SECT. IV. *Quomodo inter proximos servandus sit ordo charitatis.* 714

DISPUTATIO X.

DE SCANDALO.

SECT. I. *Utrum scandalum sit peccatum ex suo genere mortale.* 720
 SECT. II. *Quod voluntariam requiratur ad malitiam scandali.* 722
 SECT. III. *Quæ aliæ conditiones requirantur in indirecto scandali peccato.* 725
 SECT. IV. *Quando sit peccatum scandali vendere, vel dare alteri rem, qua male est usurus.* 728

DISPUTATIO XI.

DE PRÆCEPTO AD PACEM ATTINENTE.

SECT. I. *An pax sit in præcepto, cui repugnat discordia, et contentio.* 731

DISPUTATIO XII.

DE SCHISMATE.

SECT. I. *An schisma sit speciale peccatum contra charitatem.* 733
 SECT. II. *Quæ sint pænæ schismaticorum.* 736

DISPUTATIO XIII ET ULTIMA.

DE BELLO.

SECT. I. *An bellum sit intrinsece malum.* 737
 SECT. II. *Apud quem sit legitima potestas indicendi bellum.* 739
 SECT. III. *An indicare, et exequi bellum liceat etiam clericis.* 741
 SECT. IV. *Quis sit justus titulus belli, stando in ratione naturali.* 743
 SECT. V. *An principes christiani habeant aliquem justum titulum belli, præter eum, quem ratio naturalis dictat.* 746
 SECT. VI. *Qua certitudine constare debeat de justa causa belli, ut sit justum.* 748
 SECT. VII. *Quis sit debitus modus gerendi bellum.* 752
 SECT. VIII. *An seditio sit intrinsece mala.* 759
 SECT. IX. *An privatum bellum, sive duellum sit intrinsece malum.* 759

INDEX DISPUTATIONUM ET SECTIONUM

TRACTATUS PRIMI, DE FIDE THEOLOGICA.

PARS PRIOR SPECULATIVA.

DISPUTATIO I.

DE OBJECTO HUIUS TRACTATUS ET VARIIS ACCEPTIONIBUS FIDEI.

SECT. I. *Quibus modis proprie et catholice fides usurpetur.*
 SECT. II. *Quæ supernaturalis fides sit proprium objectum hujus tractatus, etc.*

DISPUTATIO II.

DE OBJECTO SEU SUBJECTO MATERIALI FIDEI.

SECT. I. *An Deus sub ratione Deitatis sit objectum principale fidei.*
 SECT. II. *An Deus sit adæquatum objectum materiale fidei.*
 SECT. III. *An objectum quod immediate creditur per fidem sit complexum, et quotuplex.*
 SECT. IV. *An inter objecta fidei seu veritates credendus sit ordo.*
 SECT. V. *An materia fidei convenienter tradatur in Symbolo.*
 SECT. VI. *An materia fidei tempore creverit, an diminuta fuerit.*

DISPUTATIO III.

DE OBJECTO FORMALI FIDEI, ET QUOMODO AD ILLUD FIAT ULTIMA RESOLUTIO.

SECT. I. *An Deus vel ejus auctoritas, an humana ratio sit objectum formale fidei.*

SECT. II. *An Deus, ut revelatione constituit objectum credibile, sit formale objectum fidei.*

SECT. III. *An Deus sit, non solum ut revelans, sed etiam ut auxilium seu lumen fidei infundens, objectum formale fidei.*

SECT. IV. *An Deus, ut prima veritas, sit objectum formale fidei.*

SECT. V. *An de ratione primæ veritatis sit non posse fallere aut mentiri, et hoc requiratur ad objectum formale fidei.*

SECT. VI. *An prima veritas naturaliter cognita, an potius supernaturaliter, sit objectum formale fidei.*

SECT. VII. *An inevidentia rerum revelatarum sit de ratione objecti fidei.*

SECT. VIII. *An inevidentia Dei revelantis sit de ratione objecti fidei.*

SECT. IX. *An non visum vel non scitum sit conditio necessaria ad objectum formale fidei.*

SECT. X. *An privata revelatio spectet ad objectum formale fidei, et consequenter an auctoritas Ecclesiæ pertineat ad hoc objectum formale, et quomodo in illam resolvatur fides.*

SECT. XI. *An revelatio mediata sufficiat ad objectum formale fidei, ubi de distinctione formali inter objectum fidei ET THEOLOGICÆ.*